

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός Δύσεων των εν τοις φυλλάδιοις των μηνών Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ασκήσεων. (Αι λύσεις δεκταί μέχρι 19 Ιανουαρίου)

12. Δεξιόγραφος

Θεάν, ἄρθρον καὶ ὄργανον χρῆσιμον, ἂν ἐνώσης, κλεινόν τῆς ἀρχαιότητος ἄνδρα θά φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος

13' Στοιχειόγραφος

Σὲ καλῶ νὰ προσεγγίσῃς, ὅπως ἔχω, ἂν μ' ἀφήσῃς, μὲ τὸ νέο κεφάλι, ἂν μ' ἔχῃς, καὶ τὴν λύσιν μου κατέχεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μουσικῆς

14. Συλλαβόγραφος.

Τοῦ δικού μας ἀλαφρήτου τρία γράμματα κοινὰ ἀπ' τὸ Γαλλικὸν ἐπῆραν ἀρχηγὸν νὰ κυβερνήσῃ... ἂν ἔκτοτε κάθε σοφία ἐξηγοῦν μὲ εὐκολία

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καλοῦ Σωματίου

15. Αἶνιγμα

Τ' ἄρσενικό μου τὸ δρόμο σὺ δειξέ, Που στὸν Παράδεισο θὰ περάσῃς; Τὸ θηλυκό μου ἴσθιν ὥρα ἐργασταὶ νὰ σοῦ θυμῆξ' γιὰ νὰ σωπάσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κρητικοπούλας

16. Τρίγωνον

1 2 1 3 1 4
2 1 3 1 4
1 3 1 4
3 1 4
1 4
4
Ὅπου μόνος, ὦ λύτα μου, σὴν ἦεν σὺ νὰ βάνῃς, ὅπου ζυγός δὲ σύμφωνον καὶ τριγώνον θὰ κἀνῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Χάωνος

17. Πυραμῖς

+
* + * = Χρονικὴ διαίρεσις
* * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
* * * + * * * = Ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος
* * * * + * * * * = Ποταμός ἐν Ἀμερικῇ.
Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν μίαν τῶν 9 Μουσῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόδου τῆς Κρήτης

18. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Δοξέαν — Ἄγχιον ζῶον = Γράμμα
Μέρος δωματίου — Γράμμα = Θεὸς Αἰγυπτ.
Ἀρχαία χώρα — ἄνθρ. = τρωτικόν
Ἀθροισμα ὑπολοίπων = Σχῆμα Γεωμετρικόν
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰματοβαμ. Ἑλλ. Χόματος

19. Ἐπιγραφή

Ο Α Ο Υ Η Υ Α
Τ Κ Τ Γ Α Ρ Η
Ο Α Ο Ρ Ι Χ Ω
Σ Μ Ρ Α Μ Ι Σ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φοιτητικῆς Συντροφικῆς

20. Διπλὴ Ποιήλι. Ἀκροστιχίς

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων, ἀποτελοῦν μίαν τῶν Μουσῶν, κατὰ σειράν δὲ τὸ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας κλπ. Ἀθηναῖον στρατηγόν. 1. Πόλις τῆς Ἑλλάδος, 2. Διάσημος βοτανικός, 3. Ἀρχαῖος θεός, 4. Ἀργοναυτής, 5. Ἀστερισμός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἄετοῦ

21. Μικτὸν

αεη—χν—δχν—ιει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλειοῦ

EDITIONS MUSICALES "CENTURY,"

Les éditions musicales de notre maison sont connues dans le monde entier pour leur arrangement soigné et leur prix modéré. Les éditions CENTURY sont produites sur papier de luxe, par un procédé special de lithographie. Chaque morceau est garanti parfait. Couvertures artistiques en couleurs.

1600 MORCEAUX CÉLÈBRES. LES PLUS GRANDS SUCCÈS DU MONDE. LE CATALOGUE COMPLET EST ENVOYÉ FRANCO SUR DEMANDE.

Commande d'Essai : Au reçu de francs dix par mandat poste nous envoyons recommandé et franco vingt morceaux choisis pour PIANO (Indiquez quel degré: No. 1 très facile, jusqu'à No 8-très difficile).

NEW CENTURY MUSIC Co., 38 Washington St., NEW YORK, U. S. A.

Nous envoyons gratis un joli morceau à celui qui nous fournira les adresses de dix personnes possédant un piano.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στοιχείων λέπτα 10, διὰ δὲ τοὺς συνδυασμῶν μὲ λέπτα 5 μόνον μὲ παχέα στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, ἢ ὅλα καὶ αἱ ὀλιγοτέρας τῶν 15 πληρόνται ἢ νὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στοιχείων, ἀπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλά. — Αἱ μὴ συνδεόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται.

Τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα θὰ διέλθω ἐκ Κερκύρας καὶ Ζακύνθου. — Μετὰ χάρις θὰ ἐπισκεφθῶ πρὸς γνωριμίαν πάντας ὄσον τὴν διεύθυνσιν λέξω εἰς τὰ αὐτῶν: Poste-Restante. Ἀγγελος Ἀθηνῶν (18', 3)

Ἀγαπῆτοὶ Συνάδελφοι, Ο ΠΕΙΡΑΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η "ΔΟΞΑ", μὲ τὰ ὑπερεξήκοντα αὐτοῦ μέλη θὰ ψηφίσῃ τὸ ἀληθῶς ἔξοχον ψευδώνυμον τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ πρῶτην Ἐγγονοῦ Αὐτοκράτορος, ὡς καὶ τὴν ΥΪΚΗΝ ΣΤΟΡΓΗΝ Ὅστις λοιπὸν θέλει νὰ τύχῃ βραβεῖου ἐκλογῆς ἢ ψηφίσῃ τὰ ἄνω ἀληθῶς ἔξοχα ψευδώνυμα. (18', 3)

ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ Ὑποψήφιος Δημοψηφισματος τοῦ 1911

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαδόσεως τοῦ 1911, κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουσιν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, θὰ εἶνε ἑτοιμα μετ' ὀλίγον καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75. Παραγγελλαὶ δεκταί ἀπὸ σήμερον.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλλιπῆ τὸν τόμον τοῦ 1911 ἐνέκιν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλον, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσων, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσων τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὅποια τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λέπτα τὸ φύλλον). Διὰ μετὰ τὸν καταρισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1911, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύσων, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 52ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ 17.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀναστ. Δ. Εὐαγγελίδης, Κλεισθῆ Ε. Σπασαθιανός, Γ. Ε. Σπασαθιανός, Σ. Ι. Γουδί, Α. Ι. Γουδί, Νικ. Α. Μελισσινός, Γ. Α. Λυβιερατός, Μαρία-Χρηστίνα Λουσιώτη, Μαρίκα Ι. Γρηγοροπούλου, Ἡλ. Σπ. Κανέλλης, Ἑλλη Ἐμ. Μέρμετα. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Α. Ι. Μπαταίρης.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΗ

ΑΝΔΡΟΥ: Ἀγλαΐα Χ. Κρητικῶ. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Χαρ. Α. Ζώης. ΚΑΛΑΜΩΝ: Πάντ. Δ. Σταματελάκης. ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ: Μενελ. Τσαγκαράκης. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἀρισταλὸς τοῦ Πίνδου, Ὀδυσ. ὁτις Ἀνδρουτῶς. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωάν. Κ. Αναστασάπουλος. ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Βασίλ. Δημιος, Ρωμαίος. ΔΕΣΦΙΝΩΝ: Γεωργία Κ. Ευλογιανοπούλου.

ΕΚΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξος Ἰωάνης, Ἄδρα τῆς Μεσογείου. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γ. Χρ. Χρηστίδης (50). ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΝ: Ἄφρ. Σβῆς. ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Βασίλισσα τῆς Κύπρου, Ἀναγεννητῆς τοῦ Ἐθνους. ΧΙΟΥ: Ἐνα Χιωτίν.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Τῶν ἐυφρόνων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέστησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν Καλάμω ΠΑΝΤΕΛΗΣ Δ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΚΗΣ μαθητῆς Γυμνασίου, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρίου. Πλεονάζει φρ. 1,40 διὰ τὸν προσεχὴ Διαγών.

Καταστήματα Δ. Αποστολοπούλου

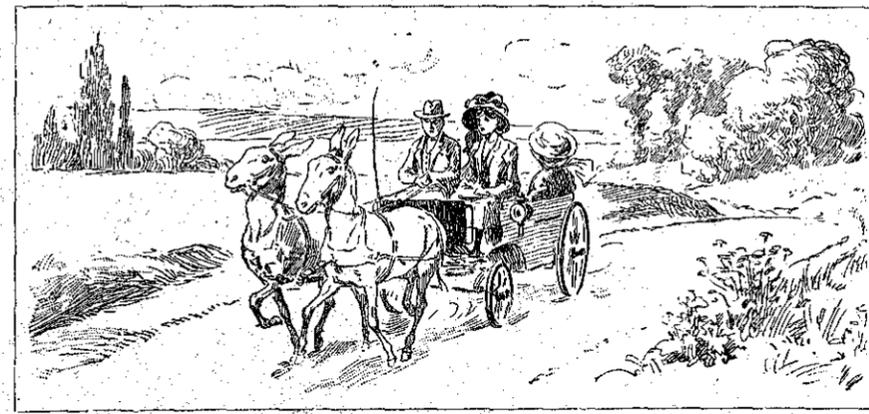
ΤΜΗΜΑΤΑ

1. Τυπογραφεῖον μέγα καὶ Χρωμοτυπογραφεῖον.—2. Στοιχειοχημικὰ καὶ πρῶτα ἐν Ἀνατολῇ μὲ ἀρχιτεχνίτην Ἑδρωπαῖον καὶ μηχανὰς νέας.—3. Στερεοτυπεῖον.—4. Γαλλοβασιλοπλαστικόν.—5. Τμήμα κορωνιδῶν, εἰκονιδῶν (κλισιὲ) καὶ παντοίων κοσμημάτων παλαιῶν καὶ Νέας Τέχνης (ἀρνοσιβί).—6. Τμήμα χαρκακιῆς ἐπὶ μετάλλου καὶ ἐπὶ ξύλου.—7. Τυπογραφικὰ μελάνια εὐρωπαϊκὰ μαύρα καὶ χρωματιστὰ εἰς δοχεῖα μικρὰ καὶ μεγάλα.—8. Πηκτὴ (πάστα) τυπογρ. κυλινδρῶν Γερμανικῆ ἀρίστη.—9. Βιβλιοπωλεῖον.—10. Βιβλιοδετικόν.—11. Διδασκτικὰ ὄργανα.—12. Συλλογικὸν τμήμα (στοιχειοθετικὰ νεωτάτων συστημάτων εὐρωπαϊκοῦ, ὑπόβαθρα στοιχειοθηκῶν—καβαλλέττα—ἀναγνωστήρια, δικρίβαντες, ἀριθμητήρια, μαυροπίνακες, θρανία, ἔδρα κλπ.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὑψηλαῖς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, Ἐσωτερικοῦ, Ἐξωτερικοῦ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20, ΔΙΑΦΥΘΗ ΤΩ. 1879, ΑΙΦΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἐν Ἀθήναις, 17 Δεκεμβρίου 1911, Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 3

Ἡ οἰκογένεια ἐπιβιβασθεῖσα τοῦ μικροσκοπικοῦ τῆς ἀμαξίου... (Σελ. 21, στ. β')

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας ὑπεσχέθησαν πρὸς ἀλλήλα ὅτι θ' ἀπέβαινον πρῶτοντα δραστηριότητος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν γαλήνην τῆς λατρευτῆς των μητέρας ἕως ὅτου θὰ ἐπανήρχετο ὁ πατέρας των.

Καὶ τώρα εἰς τὸ βασιόνεικόν, τὸ ὅποιον τοὺς μετέφερον εἰς ἄγνωστον μέρος, εἰς ἓνα παλαιὸν πύργον, τὸν ὅποιον ἐροῦσάντο ὅτι θὰ εὑρίσκαν εἰς ἀλίαν κατάστασιν, ἢ ἔπρεπε νὰ κάμῃ καθίς διὰ νὰ εἶνε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του; Ἐρθασαν. Ὁ μικρὸς σταθμὸς τοῦ Κορμπέτῃ ποτὲ δὲν εἶχεν ἰδῆ τόσας μαζὶ ἀποσκευὰς... καὶ δὴ δὴ γαϊδουράκια... καὶ ἡ ἀμαξία... Οἱ ὑπάλληλοι εἶχαν σαστίσῃ. Γρήγορα-γρήγορα, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος ἐφρόντιζε διὰ τὰ δεμάτια, ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἔξευξαν τὴν Φατμέ καὶ τὸν Ἄλιν εἰς τὸ ἀμαξάκι μ' ἐπιτηδεϊότητα θαυμαστήν.

Παλιοπαρισίανοι! Ὁ χωρικός Μπεσὺ, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσεν εἰς τὴν Ροχέττην, εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ριονσαί, εἶχεν ἔλθῃ μὲ τὸ κάρρον του, τὸ ὅποιον ἐχώρεσε σχεδὸν

τῆς ἀδύνατον εἰς αὐτοὺς τοὺς «παλιοπαρισιάνους», καθὼς τοὺς ἀπεκάλει, διὰ νὰ μείνῃ, καὶ πάλιν κύριος τοῦ πεδίου.

Ὁ μαρκήσιος Ριονσαί ἦτο ἐντελὸς ἄγνωστος εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Εἶχε κληρονομήσῃ τὸν πύργον τῆς Ροχέττης πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἦτο πολὺ πλούσιος, δὲν εἶχε δῶσθ διόλου σημασίαν εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ κτήμα. Ἦρκαίτο νὰ πληρώσῃ τοὺς φέρους του καὶ αὐτὸ ἦτο ὅλον. Τὸ εἶχεν ἐπισκεφθῆ τότε ποῦ ἔγεινεν ἰδιουκτητῆς του, καὶ ἔπειτα πάλιν μίαν φοράν, ὀλίγα ἔτη ἀργότερα, ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἐκεῖ παρά μόλις μίαν ἐβδομάδα ἐν συνόλῳ. Ποτὲ δὲν ἐξήγγισεν οὔτε λογαριασμοὺς οὔτε εἰδήσεις, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Μπεσὺ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ξενὸν κτήμα ὅπως ὁ πεντηκὸς τοῦ μύθου μέσα εἰς τὸ τυρὶ του, λογαριάζων νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ τὰς ἡμέρας του καὶ νὰ τὸ κληροδοτήσῃ εἰς τὰ παιδιά του.

Ὁ Μπεσὺ δὲν ἐφάνετο διόλου ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν πυργοδεσποσάν. Ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη ποῦ κατοικοῦσεν ἐκεῖ, χωρὶς καμμίαν ἐνόηλσιν καὶ ἀπαίτησιν ἐκ μέρους των, εἶχεν ἠμπορέσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν μικρὸν εἰσόδημα καὶ ἐπιτέλους εἶχε πιστεύσῃ, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης.

Προησθάνετο δι' ἡ ἀφίξιν αὐτῆ θὰ ἐπέφερε τὴν ἀπόλυσιν του καὶ τὴν ἐξουδένωσιν ποῦ θὰ ἐπῆγε γυναικὰ του καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του. Ἐὰν τὸ καλῆς εὐσεως ἄνθρωπος, θὰ τὸ ἔλεγεν εἰλικρινῶς εἰς τὸν μαρκήσιον καὶ θὰ ἐξήτει τὴν ὑποστήριξιν του· ἀλλ' ὅπουλος τὸν γασκατῆρα καὶ ἀγαπῶν τοὺς σκολοῖς δρόμους, ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ τὴν διαμονὴν τῆς Ροχέ-

τῆς ἀδύνατον εἰς αὐτοὺς τοὺς «παλιοπαρισιάνους», καθὼς τοὺς ἀπεκάλει, διὰ νὰ μείνῃ, καὶ πάλιν κύριος τοῦ πεδίου. Ὁ μαρκήσιος Ριονσαί ἦτο ἐντελὸς ἄγνωστος εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Εἶχε κληρονομήσῃ τὸν πύργον τῆς Ροχέττης πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἦτο πολὺ πλούσιος, δὲν εἶχε δῶσθ διόλου σημασίαν εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ κτήμα. Ἦρκαίτο νὰ πληρώσῃ τοὺς φέρους του καὶ αὐτὸ ἦτο ὅλον. Τὸ εἶχεν ἐπισκεφθῆ τότε ποῦ ἔγεινεν ἰδιουκτητῆς του, καὶ ἔπειτα πάλιν μίαν φοράν, ὀλίγα ἔτη ἀργότερα, ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἐκεῖ παρά μόλις μίαν ἐβδομάδα ἐν συνόλῳ. Ποτὲ δὲν ἐξήγγισεν οὔτε λογαριασμοὺς οὔτε εἰδήσεις, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Μπεσὺ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ξενὸν κτήμα ὅπως ὁ πεντηκὸς τοῦ μύθου μέσα εἰς τὸ τυρὶ του, λογαριάζων νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ τὰς ἡμέρας του καὶ νὰ τὸ κληροδοτήσῃ εἰς τὰ παιδιά του. Ὁ Μπεσὺ δὲν ἐφάνετο διόλου ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν πυργοδεσποσάν. Ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη ποῦ κατοικοῦσεν ἐκεῖ, χωρὶς καμμίαν ἐνόηλσιν καὶ ἀπαίτησιν ἐκ μέρους των, εἶχεν ἠμπορέσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν μικρὸν εἰσόδημα καὶ ἐπιτέλους εἶχε πιστεύσῃ, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης. Προησθάνετο δι' ἡ ἀφίξιν αὐτῆ θὰ ἐπέφερε τὴν ἀπόλυσιν του καὶ τὴν ἐξουδένωσιν ποῦ θὰ ἐπῆγε γυναικὰ του καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς του. Ἐὰν τὸ καλῆς εὐσεως ἄνθρωπος, θὰ τὸ ἔλεγεν εἰλικρινῶς εἰς τὸν μαρκήσιον καὶ θὰ ἐξήτει τὴν ὑποστήριξιν του· ἀλλ' ὅπουλος τὸν γασκατῆρα καὶ ἀγαπῶν τοὺς σκολοῖς δρόμους, ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ τὴν διαμονὴν τῆς Ροχέ-

Ἡ σύζυγος καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μπεσὺ ἦλθον εἰς προὔπνησιν των... (Σελ. 22, στ. γ')

κάρρον δια τὰ πράγματά μας. Μή λείψης. Φθάνομεν εἰς τὰς δύο ἀκριβῆς.

Ὁ Μπεσού, ἔντρομος, εἶδε καταρρέοντα διὰ μίαν ὄλα του τὰ σχέδια. Αἱ ἀποθήκαι, ἐνοικιασμένα εἰς διαφόρους χωρικούς, ἦσαν γεμάται γενήματα. Τὰ ἰδικὰ του κατεῖχον ὅλον τὸ δεύτερον πάρωμα τοῦ πύργου κ' ἐσωρεύοντο ἀκόμη καὶ εἰς τὴν αὐλήν. Ὁ Μπεσού ὁ ἴδιος μὲ τοὺς υἱούς του ἦτο ἐγκατεστημένος εἰς τὰ ἐπίλοιπα δωμάτια, τὰ ὅποια εἶχε καταλάβη βαθμηδόν καὶ κατ' ὀλίγον. Ἐκ τούτου ὁ πύργος δὲν εἶχε γίνῃ οὔτε καθαρώτερος οὔτε κομψότερος, καὶ μὴ ἐβδόμας δὲν θὰ ἔφθανε διὰ νὰ κενωθῆ, νὰ καθαρισθῆ καὶ νὰ εὐπρεπισθῆ τοῦλάχιστον στοιχειωδῶς. Ὅπωςδὴποτε οἱ Μπεσού μετεκομίσθησαν καὶ περιορίσθησαν εἰς τὸν εἰκόσκον τοῦ κτήματος καταρῶμενοι τοὺς «παλιπαριστιάνους», οἱ ὅποιοι ἤρχοντο νὰ τοὺς στενοχωρήσουν καὶ ἴσως ἴσως νὰ τοὺς ξεσπιτώσουν καὶ ὅλως διόλου. Ἐκτὸς τούτου ὁ πλεονέκτης χωρικός εἶχεν εἰς τὴν συνείδησίν του πολλὰς ἀμαρτίας. Εἶχεν ἐνοικιάσει τὰς ἀποθήκας ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἶχε ξεριζώσῃ αἰωνόβια δένδρα χωρὶς τὴν ἀδείαν του καὶ εἶχεν ἀποφιλώσῃ πολλὰ μέρη τοῦ πάρκου διὰ νὰ σπείρῃ δημητριακά διὰ τοῦτο ἐφροβαίτο πολὺ τὴν ὀργὴν τοῦ μαρκησίου.

Ὅλα αὐτὰ τὰ δυσκρέστα ἐσυλλογίζετο, ἐνῶ ἤκολούθει μὲ τὸ βαρὺ βῆμα τοῦ γεωργικοῦ τοῦ ἵππου, τὸ μικρὸν ἀμαξάκι, τὸ ὅποιον διέσχίζεν ἐλαφρῶς τὸν κνισορτώδη δρόμον, καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν τύψιν, γύγχετο νὰ ἰδῆ τοὺς κυρίους τοῦ ἀνατρεπομένου καὶ φονευομένου, διὰ νὰ τοὺς ξεφορτωθῆ. Ὁ Πέτρος ὠδήγει τὰ γαϊδουράκια, διότι ὁ πατέρας του τῷ ἐπέτρεπεν αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν, κρίνων ὅτι τὰ παιδιὰ μέσα εἰς τὸ ἀμαξάκι ἦσαν ὅπως εἰς τὸ σπῆτι του.

Ἦθελεν ἄλλως τε νὰ ἰδῆ πῶς θὰ τὰ καταφέρονεν ὁ νεανίας καὶ ἂν θὰ ἤμπούσε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ προσεχές μέλλον, κατὰ τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἦτο ἐκεῖ διὰ νὰ τὸν ἐπιβλέπῃ.

Ἐστράφησαν πρὸς τὴν εἰσοδὸν τοῦ χωρίου, ἔντρομος δὲν εἶδον μὲ τὴν κίχλην ἐπιφανῆ ἐπὶ τὴν ἑσπέραν εὐσεβάστως καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τὸν ὄλον πελωριῶν πτελέων, διότι ἐκεῖθεν ἤρχιζεν τὸ πάρκον.

Δὲν ἔβλεπον ἀκόμη τὸν πύργον, τὸν ὅποιον ἡ πρασιναῖα ἐκρυπτεν ἐντελῶς.

Τέλος, διὰ μέσου τῶν θάμνων, εἶδαν νὰ στίλβῃ τὸ νερὸν τῆς τάφρου, ἔπειτα διέκριναν τοὺς πυργίσκους καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθησαν πρὸ τῆς κινήτης γεφύρας, τῆς ὁποίας αἱ ἐσκωριασμένα ἀλύσεις δὲν εἶχον ὑψωθῆ πρὸ χρόνου ἀμνημονεύτου.

Σταῦλος ἀντὶ πύργου

Πέραν αὐτῆς τῆς γεφύρας μὴ μεγάλη

θύρα, εἰς πολὺ κακὴν κατάστασιν, ἦτο ὀλάνοικη καὶ εἰσῆλθον εἰς μίαν ἀπέραντον αὐλὴν γεμάτην ἀπὸ πυκνὰ ἀγριόχορτα καὶ ἀκανθώδεις θάμνους.

Εἰς μίαν γωνίαν, σωρὸς κόπρου ἀνέδιδε τὴν δυσωδίαν του, πλησίον ἄλλων σωρῶν ἀπὸ δεμάτων σίτου, μαρτυροῦντων τὴν στενότητα τῶν ἀποθηκῶν, εἰς τὴν ὁ θερσισμὸς μὲν εἶχε τελειώσῃ.

Εἰς τὸν σταῦλον ἐμυκῶντο ἀγελάδες βελάσματα καὶ γουλίματα ἠκούοντο ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ ὁ μαρκήσιος ἐνόησε τότε πόσον ἄσχημα εἶχε κἀμὴ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ μικρὸν αὐτὸ κτῆμα. Εἶχεν ἀφίση ἓνα φύλακα κ' ἐπανεύρισκεν ἓνα νοικοκύρη, τὸν ὅποιον δὲν θὰ ἦτο εὐκολον νὰ μετατοπίσῃ.

Ἡ σύζυγος καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μπεσού ἤλθαν εἰς προὔπαντήσιν των, ψελλίζοντες μίαν διάλεκτον σχεδὸν ἀκατάληπτον.

Ὅλοι εἶχον τὸ ὑποῦλον ὕψος τοῦ πατρὸς καὶ ἄφιναν νὰ μαντεύεται ἡ δυσἀρεσκεία των καὶ ἡ πλήρης μίσους ἀνησυχία των.

Κατέβησαν ἀπὸ τὴν ἀμαξάν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς χωρικούς ἔκαμε νὰ πορευθῆ τὰ ζῶα, ἀλλ' ὁ Πέτρος τῷ εἶπεν:

— Ἀφισέ τα, σὲ παρακαλῶ, εἶνε δική μου δουλειά. Δεῖξέ μου μόνον ποῦ μπορῶ νὰ τὰ βάλω.

— Ποθητέ, πήγαινε νὰ δεῖξῃς τοῦ κυρίου, εἶπεν ἡ μητέρα πρὸς τὸν μικρότερον τῶν υἱῶν τῆς.

Ὁ Ποθητὸς ἐπῆγε τότε καὶ ἀνοίξε τὸν σταῦλον, γεμάτον μέχρι τῆς θύρας ἀπὸ κοπιὰν μαύρην καὶ δυσῶδη.

Ὁ Πέτρος ὀπισθοχώρησεν ἔντρομος. Νὰ βάλῃ τὸν Ἀλῆ καὶ τὴν Φατμέ ἐκεῖ μέσα! Τί φρίκη!..

— Καὶ τὸ ἀμαξοστάσι, ἠρώτησε, ποῦ εἶνε;

— Νὰ το! ἐπεκρίθη ὁ χωρικός. Εἶνε γεμάτο ἄχυρον, γιατί, ξέρετε, τὰ ἄχυρα..

Ὁ Πέτρος δὲν ἐστάθη ν' ἀκούσῃ τὴν συνέχισιν. Ἐδῶσε τοὺς ὄνους εἰς τὸ κικλιδῶμα, τὸ ὅποιον ἐχώριζε μίαν ἄλλην αὐλήν, ὅχι πολὺ διάφορον τῆς πρώτης, καὶ ἔτρεξε νὰ εὕρῃ τὸν πατέρα του εἰς τὴν αἰθουσαν, ὅπου ἡ μαρκησία εἶχε κλήσῃ σιωπηλή, εἰς μίαν ἐξηρωμένην παλυθρόναν, φέρουσαν τὰ ἴχνη ἐπιδρομῆς τῶν Μπεσού...

Τὰ χαρτιά τῶν τοίχων ἦσαν καταξέσχισμένα ἀποφορὰ ὑγρασίας σ' ἔπιανεν εἰς τὸν λαμβόν τὰ γυαλιὰ δὲν ἦσαν πλέον διαφανῆ, τόσο ἦσαν λερωμένα καὶ τὸ παρκέτον ἐξηφανίζετο ὑπὸ τὸν βόρβωρον.

Ὁ νεανίας εἶδεν ὅλ' αὐτὰ καὶ στραφίς πρὸς τὸν πατέρα του, τῷ εἶπε μὲ φαιδρὰν, ἐνθαρρυντικὴν φωνήν:

— Θὰ χρειασθῆ ὀλίγη ἐργασία διὰ νὰ μποῦν ὅλ' αὐτὰ σὲ τάξι, ἀλλὰ θὰ καταπιασθοῦμε μὲ τὴν καρδιά μας καὶ θὰ γίνῃ γρήγορα.

— Ναι, καλὸ μου παιδί, εἶπεν ὁ

μαρκήσιος συγκεκνημένος. — Τὸ χειρότερον εἶνε, ὑπέλαθεν ὁ Πέτρος, ὅτι δὲν ξέρω ποῦ νὰ βάλω τὴν ἀμαξάν καὶ τὰ γαϊδουράκια.

Καὶ διηγήθη εἰς ποίαν κατάστασιν εὔρε τὸν σταῦλον καὶ τὸ ἀμαξοστάσιον.

— Ἐμπρός! εἶπε στεναλῶν ὁ πατήρ' πρέπει νὰρχίσῃ ἡ δουλειὰ ἀμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ο ΜΠΕΣΟΥ

ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΤΟΝ ΜΑΣΤΟΡΗΝ ΤΟΥ

Ἐξηγήσεις.

Τὸ κάρρον τοῦ Μπεσού εἶχεν ἔλθῃ. Ἐξεφόρτωσαν τὰ δέματα καὶ τάνεθασαν εἰς τὴν γαλερίαν τοῦ πρώτου πατώματος. Ἐπειτα, ὅταν ἡ ἐργασία αὐτῆ ἐτελείωσεν, ὁ μαρκήσιος ἐπλησίασε τὸν χωρικόν.

— Πρέπει νὰ μιλήσωμε, τῷ εἶπεν ἀποτόμως, ἐνῶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει.

— Ἀργότερα, κύριε Μαρκησίε, ἀπήντησε δυσθύμως ὁ Μπεσού. ἔχω δουλειὰ αὐτῆ τῆ στιγμῆ ἡ ἐσοδεία μου δὲν μπῆκε ὄλη καί..

— Θὰ τὴν μπάσης ἀφοῦ ἐξηγηθοῦμε, ἀνέκραξεν ὁ κ. Ριονοαί μὲ ὕψος μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντιρρησην. Σοῦ εἶπα νὰ σταθῆς. Στάσου.

Ὁ Μπεσού, φοβηθεὶς, ὑπήκουσε. (Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΡΟΧΘΕΣ ἤρξα τὸν σιδηρόδρομον— ἡ μ' ἐπῆρε, ὅπως θέλετε.. — κ' ἐπῆγα εἰς τὰς Πάτρας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ πάω ἀπὸ κεῖ τὸ πρῶτον ταξίδιον πρὸς τὸν ὄνα-χωρῶσε διὰ τὴν πατρίδα μου Ζάκυνθον... Τί ὠραία ἐφεύρεσις καὶ αὐτὸς ὁ σιδηρόδρομος! τί εὐκολία! τί ταχύτης, ἀνεσις καὶ ἀσφάλεια! Εἰσέρχεται εἰς ἓνα κομψὸν δωμάτιον, γεμάτον παράθυρα, κάθεται εἰς ἓνα ἀναπαυτικὸν καναπὲν καὶ ὡς ποῦ νὰ γυρίσῃς νὰ ἰδῆς—κυριολεκτικῶς! μεταφέρεσαι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν Ἐλευσίαν, ἀπὸ τὴν Ἐλευσίαν εἰς τὴν Μέγαρα, ἀπὸ τὰ Μέγαρα εἰς τὴν Κόρινθον καὶ οὕτω καθεξῆς. Φεύγεις τὸ μεσημέρι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ βράδυ, —τὸ καλοκαίρι μαλιστα πρὶν σκοτεινιάσῃ, —εἶσαι εἰς τὰς Πάτρας. Ἄν δὲν ἦτο ὁ εὐεργετικὸς αὐτὸς σιδηρόδρομος, ὡς πόσον καιρὸν θὰ ἔκαμνες τέτοιον ταξίδιον μὲ ἄλογον ἢ μὲ ἀμαξάν ἢ μὲ βαπόρι; καὶ πόσας ταλαιπωρίας θὰ ὑφίστασο;... Ἐνθυμούμαι, εἰς τὰ παιδικὰ μου χρόνια, πρὶν γίνῃ ὁ σιδηρόδρομος τῆς Πελοποννήσου,

ΕΠΟΧΗ

Β'. — Τραγουδάμα τοῦ Χειμῶνος

I

Χειμῶνας ἐφθασε. Χιονιά τὴ γῆ παγώνει μ' ἀπονιά. Καὶ σοῦ πωχοῦ τὸ καλυβάκι καπνίζει ἀδιάκοπα τὸ τζάκι.

Χιονόνερο σταλιά, σταλιά τοῦ παραθύρου τὰ γυαλιὰ πτωχικῶς καθὼς τὰ βρέχει γλυστρά καὶ ἔς τὸ πεζοῦλι τρέχει.

Μὲ τοῦ βορρεῖα τὰ βουρητὰ λιπόψυχο πουλί πετᾷ φωνητὰ γιὰ νάβρῃ, ἐνῶ πηγαίνει παγώνει μὰ καὶ δὲν πεθαίνει.

2

Σάββατο ἀπόγευμα κινῶ κάπου σημαίνει ἐσπερινὸ βραχνὴ καρμπάνα, καὶ πηγαίνω. Ὡς τὴν ἐκκλησιὰ μὲ πίστι μ' παίνω.

Τί κ' ἂν χιονίξῃ! τάχα τί; οὔτε τὸ χιόνι μὲ κρατεῖ, οὔτε βροχή, μήτε τ' ἀγάξι μὰ τοῦ ὁ Χριστὸς μου μὲ φωνάζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

(Στρατιωτικὸν διήγημα)

Εἰς τὴν Δαχουμένην, μακρυὴν ἀποικιακὴν τῆς κτῆσιν, ἡ Γαλλία πολλάκις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ἀγρίων, οἱ ὅποιοι ἐπέμενον εἰς ἀντίστασιν ἀνυποτάκτων θηρίων πρὸς τὴν ἐξευγενίζουσαν ὀρμὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ἵππῶδες ἐποχῆ, καθ' ἣν αἱ μάχαι διεδύχοντο τὰς μάχας, πεισματώδεις καὶ πολύνεκροι, ἐστοίχισαν δὲ ὁ ἀγὼν αὐτὸς, ὁ ἐξακολουθῶν ἀκόμη καὶ τώρα εἰς τινα μόνον σημεία καὶ εἰς μικροτέραν κλίμακα, θυσίας μεγάλας εἰς αἷμα καὶ χροῖμα. Ἀναφέρει δὲ ἡ ἱστορία τοῦ ἀποικιακοῦ αὐτοῦ πολέμου ὅχι ὀλίγους ἡρωισμοὺς καὶ αὐτοθυσίας.

Μὲ ἰδιαιτέραν ὁμῶς συγκίνησιν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης ἀφηγοῦνται τὰς λεπτομερείας τοῦ ἡρωισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐστοίχισεν τὴν ζωὴν εἰς νεαρῶτατον ἐθελοντήν, ὅστις εἶχε περιληφθῆ μεταξὺ τῶν ὀπλιτῶν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀγαπημένου ἀγγελιαφόρου τοῦ 70ου τάγματος Νοέλ Μπαῶ.

Ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος του, πρόθυμος εἰς πᾶσαν τῶν ἀνωτέρων του προσταγῆν, τολμηρὸς καὶ εὐχολύβην, μὲ τὸν ἀκούματον πόθον νὰ διακριθῆ, ὁ Νοέλ ἐπέζητει τὰς εὐκαιρίας καὶ παρατόλμων σχεδίων, εὐτυχῆς ὅταν ὁ

λοχαγὸς του εἰς ἀνταμιθῆν, μεθ' ἐκάστην ἐπιτυχίαν, τὸν ἐθώπευε πατρικῶς εἰς τοὺς ὤμους καὶ τοῦ ἐπιθώριζε συγκνημένως: — Εὐγε, γενναίε μου, προσφέρεις πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα.

**

Ἐνα πρωὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ λόχου τοῦ Νοέλ εἶχε λάβῃ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Ντώδς νὰ προσβάλλῃ αἰφνιδίως μικρὸν ἀπόσπασμα Δαχουμαίων, τὸ ὅποιον εἶχε καταυλισθῆ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἔπρεπε ὁμῶς πρὸς τοῦτο νὰ γνωρίσῃ προηγουμένως τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ καταυλισμοῦ καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ αἱ πληροφορίες τοῦ στρατηγοῦ ἦσαν ἐλάχισται καὶ ἀκριστοί.

— Μοῦ χρειάζεται ἓνας στρατιώτης γενναῖος διὰ νὰ προχωρήσῃ, ὡς ἀνιχνευτῆς τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τοῦ ἐχθροῦ, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀνδρας τοῦ λόχου του. Δὲν σὰς ἀποκρύπτω ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτῆ περιλείπει κινδύνους, διότι τὸ δάσος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ διασχίσῃ ὁ ἀνιχνευτῆς, ἐπιφυλάσσει πιθανῶς πλείστως ἐκπληξείας δι' Εὐρωπαίους.

Παρά τὴν προειδοποίησιν αὐτὴν πολλοὶ φωναὶ ἠκούσθησαν ὀπλιτῶν προθυμοποιουμένων νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν ὡς ἰδιαιτέραν εὐνοίαν.

Ἐπεκράτησεν ὁμῶς ὁ Νοέλ, εἰς τὸν ὅποιον καὶ τὴν ἐνεπιστεῦθη ἀδιστάκτως ὁ λοχαγός.

— Εὐρεῖς, τοῦ εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀδηγῶν, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτεθῶμεν αἰφνιδίως ἐναντίον τῶν Δαχουμαίων καὶ ὅτι ἐπομένως, ἂν καὶ θὰ πλησιάσῃς ἀρκετὰ διὰ ν' ἀναγνωρίσῃς τὴν ἀκριβῆ θέσιν των, πρέπει νὰ κατορθώσῃς νὰ μὴ ἀντιληφθῶν τὴν παρουσίαν σου ἐπ' οὐδενὶ λογῶ' σοῦ συνιστῶ σιγὴν ἀπόλυτον εἶνε ἀπαραίτητον.

— Σιγηρήθης εἰς ἐμέ, λοχαγέ μου, ἀπήντησε μ' εὐστάθειαν ὁ Νοέλ.

Ἐπειτα, χαριετῶν στρατιωτικῶς τὸν ἀξιωματικόν, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν.

Προχωρῶν διὰ μέσου τῶν φυλλωμάτων τοῦ δάσους μὲ προσηλωμέναι ἐπιτηδεύματα Ἰνδοῦ, μὲ τὰς ἀποκρυφτικὰς εἰς προσοχὴν πάντοτε τῆς Νοέλ, κατόρθωσε νὰ καθορίσῃ ἀκριβέστατα τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου τῶν Δαχουμαίων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο πολὺ πλησιέστερον ἀφ' ὅσον οἱ Γάλλοι ὑπέθετον.

Ἀκολουθήσας κατὰ γράμμα τὰς συμβουλὰς τοῦ λοχαγοῦ του, ὁ Νοέλ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς συντρόφους του τὸ ταχύτερον ἀλλ' ὁμῶς λόγῳ τῶν προφυλάξεων, τὰς ὁποίας ἔλαβε διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτός ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἠναγκάσθη νὰ βραδύνη τὴν ἐπιστροφήν καὶ ἡ νύξ τὸν κατέλαβεν ἐν μέσῳ τοῦ δάσους.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

(Ἀπὸ τὸ Γαλλικόν)

ΦΩΚ. ΘΑΛΕΡΟΣ

ο θεός να φυλάξη να μη με γαρφαλίσουν. Βάλε με να νικήσω όποιον θέλεις, αρκεί να μη με γαρφαλίσει.

Ακόμη και σήμερα ο κύρ Διδελφός έχει αυτό το ελάτωμα. Μόλις τον γαρφαλίσουν τον νικούν και ξυλιές να του δίνουν, δεν μπορεί να μη ξεκαρδίζεται στα γέλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ο περίπατος του κύρ-Κουνέλη

Επί τέλους άρχισε να ουρλιάζει και τότε ο κύρ-Κουνέλης κατελήφθη από τόσον μεγάλο φόβον, ώστε έτρεμε πλέον ώσάν να είχε πυρετό.

Επί τέλους ο κύρ-Κουνέλης κατώρθωσε να περάσει από το άπέναντι μέρος και έλαβε τον λόγον δια να ειπή ότι έπρεπε ν' άπαγορευθή εις όλα τα ζώα, τα γαμφώνυχα, να μεταχειρίζονται δια να εύρισκουν την τροφή των κάθε τι άλλο από τα νύχια των.

Όλοι έσυμφώνησαν, έκτός του κυρίου Σκυλάκη, του κύρ-Λύκου και του κύρ-Αλούπη.

Τόν καιρόν εκείνον, όταν δεν έσυμφωνούσαν όλοι, ή μεταβολή άνεβάλλετο ν' άποφασισθή δια την προσοχή συνέλευσις.

Αυτό έγινε και τώρα.

Ο κύρ-Κουνέλης όμως, άμφιβάλων δια την έπιτυχίαν της προτάσεώς του, ειπεν ιδιαιτέρως εις τον κύρ-Λύκον, ότι καλλίτερα θα ήτον να ράψουν, με την συγκατάθεσιν και των άλλων, το στόμα του κύρ-Σκυλάκη, διότι τα δόντια του έφαινοντο δηλητηριασμένα.

Ο κύρ-Λύκος άπήντησεν, ότι όλοι θα έφίριζαν σύμφωνα με την γνώμη του κύρ-Κουνέλη.

Τήν ήμέρα λοιπόν της συνέλευσεως ο κύρ-Κουνέλης έσηκώθη και ειπεν, ότι το καλλίτερον που ειχον να κάμουν ήτον να ράψουν το στόμα του κυρίου Σκυλάκη.

Όλοι έσυμφώνησαν. Και ο Βασιλεύς Λέων, καθισμένος πάντοτε στο θρόνον του, έρώτησε σε ποιον ν' αναθέσει να εκτελέση την άποφασιν.

Όλοι μαζί έσηκώθησαν τότε και εί-

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

— Σύ, άπήντησεν ο κύρ-Άρουραίος, ποιός άλλος; Δεν καταδέχομαι να έχω φίλους, που ξαπλώνονται και κάνουν τον πεθαμένο, όταν υπάρχει κίνδυνος.

Τότε ο κύρ-Διδελφός ειπε, τάχα πώς έγελοσσε :

— Τι άστείο! Και έπίστεψες, κύρ-Άρουραίέ μου, πως τόκαμα από τον φόβο μου; Αλλά, σε βεβαιώ, δεν είχα φοβηθή καθόλου. Γιατί να φοβηθώ; Το ήξερα πως θα εξέφυγες τα νύχια του κυρίου Σκυλάκη και γι' αυτό έμεινα ήσυχος, έτοιμος να σε βοηθήσω, την στιγμή της ανάγκης.

Ο κύρ-Άρουραίος έχασογέλασε με δυσπιστίαν.

— Παραμύθια, ειπε. Μόλις έπροχώρησε κατά πάνω σου ο κύρ-Σκυλάκης έπεσες κάτω άκίνητος, νεκρός.

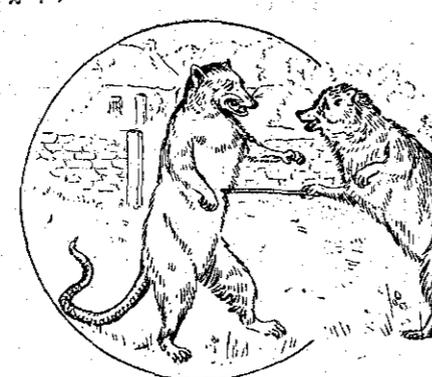
— Αυτό ακριβώς ήθελα να σου εξηγήσω, ειπεν ο κύρ-Διδελφός. Δεν είχα φοβηθή καθόλου και ήμιον έτοιμος να δείξω τα δόντια μου στον κύριο Σκυλάκη. Αλλά γαρφαλιέμαι περισσότερο από κάθε άλλο ζώον και μέλις έννοιωσα τον κύριο Σκυλάκη νακουμπά στα πτενρά μου, έσπρωξα στα γέλια, έξεκαρδίσθηκα, και δεν ήμπορούσα πλέον να σταθεί πάνω μου. Τυχρός ως τόσο ο κύρ-Σκυλάκης, γιατί άν δεν μου συνέβαινε αυτό, θα τον έξενοκάλιζα.

Δεν φοβούμαι, κύρ Άρουραίέ μου, αλλά

Κάποτε ο Βασιλεύς Λέων παρατήρησεν ότι εις το βασιλείον του ήτον ανάγκη να γίνονιν μερικάι μεταβολαί και συνέκαλεσεν όλα τα ζώα να τας συζητήσουν.

Ηλθαν λοιπόν και έμαζεύθησαν όλα την όρισθείσαν ήμέραν και καθένα ειχε κάτι να προτείνη, ώστε ώμίλουσαν όλα μαζί διαρκώς χωρίς να γίνεται δυνατόν να συσκαφθούν. Καθένας ειχε και το ιδιόν του σύστημα να προτείνη και όλοι έπέμεναν χωρίς καμμίαν υποχώρησιν.

Συνέθη λοιπόν τότε ο κύριος Σκυλάκης να εύρεθ ή καθισμένος δίπλα στον φίλο μας κύρ-Κουνέλη και κάθε φορά, που άνοιγε το στόμα να ειπή κάτι τα δόντια του έφαινοντο τόσον σουβλερά και κοφτερά ώστε ο κύρ Κουνέλης άρχιζεν άμέσως να τρέμη και να κρύβεται.

Ο κύριος Σκυλάκης έγελοσσε γι' αυτό και ο κύρ Κουνέλης πάντοτε έτρεμε και έκρύβετο. Η ιστορία αυτή δεν έτελείωνε και κάθε φορά τ' άλλα ζώα έγελοσσαν και διεσκάζον με τους δύο.

Ο κύριος Σκυλάκης όμως ένόμισε πως τον έκροίδευαν και έθύμωσε τόσο, που άρχισε να γαυγίζει και να έτοιμάζεται να δαγκώσει.

Κάθε φορά όμως, που ο κύρ-Κουνέλης έβλεπε τον κύριο Σκυλάκη να σηκώνεται γιὰ να μιλήσει, έξάρωνε και έκρύβετο κάτω από την καρέλα του.

Το άστειον αυτό έκανε τους άλλους να γελούν περισσότερο και δι' αυτό ο κύριος Σκυλάκης έστενοχωρείτο κ' έθύμωνε.

είπαν, ότι πρέπει να εκτελέση την άποφασιν εκείνος που έδωσε και την ιδέα, γιατί έτσι θα είνε όλοι βεβαιοί πως έγινε καλά ή διαταγή.

Ο κύρ-Κουνέλης άρχισε να συλλογίζεται πως θα έγλύτωγε και έξαφνα ειπε :

— Δεν έχω βελόνα.

Η κύρ-Άρκούδα, πρόθυμη, έψάχθηκε στην προδιά της και ειπε : — Νά, κύρ-Κουνέλη μου, μία χονδρή.

Ο κύρ Κουνέλης έξανασκέφηκε και ειπε :

— Δεν έχω κλωστή.

Η κύρ Άρκούδα πάλι έψαξε στο γιλέκο της και ειπε :

— Νά, κύρ-Κουνελη μου, κλωστή μία πηχυ.

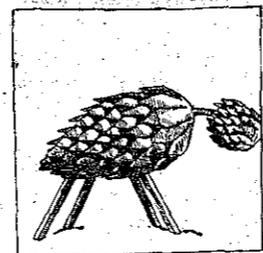
Κάθε άλλος θα τάχανε.

Ο κύρ - Κουνέλης όμως κατώρθωσε και αυτή τη φορά να ξεφύγη.

— Κύρ-Άρκούδα μου, ειπε, φύλαξέ μου τα, σε παρακαλώ, ως πού να γυρίσω να κάμω αυτήν την έργασία, γιατί τώρα είνε ή ώρα του περιπάτου μου και δεν θέλω να τον χάσω.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Τι ζώον να είνε;

Το περίεργον αυτού ζώονιν κεντεσκούσθη από μίαν κουκουάραν, ή όποια εύρεθη έπως την βλέπετε ε δ'ω.

Τέσσαρα σπέρτα προσετέθησαν δια να κάμουν τους πόδας αυτού του φαινομένου. Αλλά τι ζώον να είνε ;

Απροσδόκητος σωτηρία

Ατύχημα, το όποιον ύπήρχε κίνδυνος να έχη σοβαρώτατες συνεπειας, συνέβη εις δύο νέους διαπλέοντας επί άτρακατού λιμνην τινά της Αμερικης. Η άτρακάτος προσκρούσασα εις άφανή ύφαλον έκόπη εις δύο ίσα μέρη. Αλλά τότε οι δύο νέοι, μ' έκπληξιν άντελήφθησαν ότι ήδύνατο να έξακολουθήσουν τον πλουτων, χρησιμοποιούντας, όπως ειχον κοπή, τα τμήματα της άτρακάτου και σύ-

τως έφθασαν άνενόχλητοι εις το τέρας της έκδρομής των.

Περίεργον άνθοδοχeton

Εις την Ταρκίαν της Δυτικης Αφρικης, κάποιος ιθαγενής έχρησιμοποίησεν άντι γλάστρας ένα κούφιο κομμάτι κορμού μπαμπού. Μ' έκπληξιν του όμως παρατήρησε μετ' όλιγας ήμέρας ότι εις την πλευράν του άνθοδοχείου του άνεβλάστανε νέον μπαμπού, χωρίς να το έμποδίζη τίποτε.

Εβδομαδιαίοι διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

Νά συναμολογηθούν αι συλλαβαί, ούτως ώστε ν' άποτελεσθούν τέσσαρες άρχαί: Έλληνες συγγραφείς :

Table with 4 columns and 3 rows of Greek letters: Α ΣΟ ΡΙ ΝΗΣ ΠΙ, ΕΥ Ο ΦΟ ΜΗ ΡΟΣ, ΦΑ ΔΗΣ ΣΤΟ ΚΛΗΣ ΡΙ

Θά με υποχρέωσης, φυλαξέ μου τα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ο κύρ-Αλούπης την έχει άσχημα.

Ένα βράδυ, ο κύρ-Κουνέλης και ο κύρ Άλούπης, ειχαν συναντηθή σε μία έπισκεψι.

Μόλις εύρέθησαν μαζί, ο κύρ-Κουνέλης ένύτταξεν από το παραθύρο και ειπε :

— Τώρα, φίλέ μου, σάς χαιρετώ. Σύννεφα βλέπω και σε λίγο θα πιάση βροχή.

Σηκώθηκε τότε και ο κύρ-Αλούπης και ειπε πως έπρεπε και αυτός να φύγη για να μη βραχυόν τα γιορτινά του ρούχα.

Και έφυγαν μαζί. Ένω όμως προχωρούσαν στο μεγάλο δρόμο, κουβεντιάζοντας, ο κύρ-Αλούπης έσταμάτησε και ειπε :

— Κύτταξε, κύρ-Κουνέλη μου, κύτταξε. Αν δεν με γελούν τα μάτια μου, ο κυριος Σκυλάκης έπέρασεν από δ'ω. Φαίνονται καθαρά και νωπά ακόμη τα πατήματά του.

(Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

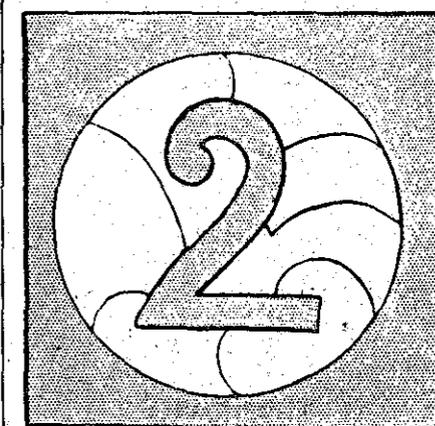
β') Απρόοπτον

Πώς είνε δυνατόν να γραφή ο αριθμός 23 με 4 2;

Αήλωσις: Αι λύσεις—δωσθήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις του 1ου φύλλου

α') Η άποκοπή και συναμολόγησις των τεμαχίων γίνεται ως δεικνύει το σχήμα και σχηματίζεται ο αριθμός 2.

β') 3x5: 5+3-1+2-7=0

γ') Αίγαγρος, Γορίλλας, Κάμηλος, Σκίουρος, Πρόβατον.

